

Zăpezi întârziate

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- De la o vreme timpul se joacă în ogradă,
Din sufletele noastre doi oameni de zăpadă
Ies în pridvorul casei cu inimile-n palmă,
N-au învățat că viața nu-i niciodată calmă.

Se-apropie furtuna, deci, vino mai aproape,
Să conjugăm prezentul la viitor... Pe clape
Mai lasă-ți mâna dreaptă să mângâie trecutul
Cântând nocturna vieții... Mi-e dor de începutul

Pe care numai vremea-l păstrează-n amintire,
Când noi pe-o stea polară am locuit, iubire,
Să fi trecut de-atuncea atâtea ani? Ograda
E-un rai în care astăzi întârzie zăpada.

- E vremea ca și tine puțin capricioasă,
Ne cheamă în ogradă, apoi ne-alungă-n casă,
Ne-ndeamnă să ne-ascundem râzând sub catifele,
Parfumul ei, iubito, să ne pătrundă-n piele.

Sub razele de lună zăpezi întârziate
Să cadă peste suflet, pe străzi întortocheate,
Să nu existe drumuri spre ieri sau înainte,
Să fim captivi în jocul acesta de cuvinte.

Frumoase, ca-n balade, sunt iernile cu tine,
E fraged așternutul ca formele-ți aldine,
Tot una-i dacă plouă sau ninge-apocaliptic,
Ne vom închide-n vise ca slovele-ntr-un diptic.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș